

Hví Bogi og hansara kvasi-átrúnaðarligu fylgisneytar mugu bjóðast av

— so öll vísindalig hugsing, raðfestingar við meira, það kann alt samalt gera það sama; tí við bíbliuni í hond fara bláoygdu hugsjónarfólkini at bjarga verðini undan eini veraldarvíðari upphiting... ja, það skal so vera “við Kyoto í hond”, sjálvandi

SJÓNARMÍÐ

Agga Niclasen
meining@meyl.fo

Tað, at “Kyoto” nú eisini er komið í gildi vegna Føroyar, er ein vanlukkulig áminning um hvussu innilæsta og ørvitisliga kjakið um veðurlagsbroytingar er í fullfíggaðum uppisetri við køldum skilvísi, men stúvstappað við kvasi-átrúnaðarlígar fanatismu.

Sinnisrørslurnar bróta í bæði borð sum trúgvandi so oftani royna at devulsligera, lítilsvirða og teppa hasi, ið finnast at lærusetningunum í umhvørvisfundamentalismu.

Í Føroyum tykjast øll at stuðla einum frumskjali, ið á dularfullan hátt fer at bjarga okkum undan einum samanpentaðum armageddon. Stuðlarnir fevna líka frá lögtinginum og vanliga vísindagrunndaðum stovnum til eina flóðaldu av romantiskum Gaia-verum. Sjálvt óheftir stovnar, so sum okkara almenna tónleikarás í Sortudíki, hava verið virknir lutakarir soleiðis sum teir við mikrofondhaldandi alski hava svølgt serliga hasa lítið virðiliga geylanina hjá Boga Hansen, havstreymsgranskara. (Tí at siga, at javnaðarsliga tíðindastovan hjá Jóhann Mortensen er partísk, er nevniliga at gera glæsiliga lítið av.)

Vit hoyra hesar ófrættaðarar tosa um hvussu vit sita á eini tíðarstillaðari bumbu, men at “vit kanska kunna skáka okkum undan, um bert heimurin ger okkurt, og tað beinanvegin”.

Og opinberiliga nýtist okkum ikki at óttast, tí ein greið loysn er fyri hond: vit skula øll somul brúka nógv minni av øllum og soleiðis minka um útlátið av CO2! Faktiski kostnaðurin av slíkum minkingum

verður treytaleyst kveistraður burtur av tí at “ein minking í CO2-útlátinum og framburður kunna fylgjast”. Og faktiska úrslitið vegna umhvørvið av hesum politikki, har tú roynir at minka teg niður fyri at fáa bilbukt við veðurlagsbroytingarnar, verður somuleiðis kveistraður burtur.

Har tykjast vera nógvar “grundgevingar” aftanfyrir at samtykkja Kyoto. Ein snýr seg um hvussu týðandi tað er hjá bláoygdu hugsjónarfólki, at tey mótvegis verðini, ella Gaia, verða “sædd” at gera okkurt, meðan ein onnur um hvussu týðandi tað er hjá hesum “do-gooders” at hava okkurt at flokkast um, og harvið prógva, at tey elska heimin mest.

Av hesum halda tey, at um vit nú bert blaka ein pengaposa eftir trupulleikanum—og nokkso orientalskt kalla hann Kyoto-frumskjalið—kunna vit framhaldandi ferðast til Kreta at brúnka holdið, ella India at finna okkum sjálvi, skúgva Lomborgsa óndu ætlan um at granska og menna okkum út úr trupulleikanum til viks og, ja, annars krossa alt tað, ið krossast kann, meðan vit bíða.

Og bíða er júst tað, sum tey og vitonur koma at gera. Tí hvat handa negativa atgongan til at loysa “alheimsupphiting” ger, er einans at seinka hasa upphitingina frá 2100 til 2106. Framúr úrslit fyri eina fuck-ing asins rúgvu av pengum, má eg siga.

So alt skilvísi, øll vísindalig hugsing, tað kann alt samalt gera tað sama; tí við bíbliuni í hond fara bláoygdu hugsjónarfólkini at bjarga verðini undan eini veraldarvíðari upphiting... ja, það skal so vera “við Kyoto í hond”, sjálvandi.

Fyri tveyhundrað árum síðani var vinstrivongurin annars ein ótrúliga skynsemislig rørsla—allur áskoðanir tóku stóði í skynsemi. Vinstrivongurin fyri tveyhundrað árum síðani trúði upp á ensklopædiir, upp á óvirkandi sannroyndir og sannleika og opið kjak; og tað, at tamarhald á hesum grundreglum førir til eitt betri samfelag.

Men síðani tá er vinstrivongurin fallin fyri romantikkunum og soleiðis vorðin kenslurgrundaður. Hann heldur, at vit kunna gera alt samtiðis. Hann er vorðin dreymlýndur og veikur. Hann lenar seg at eini bárisari útgávu av islam, sum heldur sekularisering vera eitt “vesturlendskt fyrbrigdi”. Hann trýr upp

á mentanarligt fjølbroytni, sum góðtekur, at tú flensar kynsgøgnini hjá smágentum.

Ja, vinstravongurin trýr upp á “alternativen heilivág” og duldarspeki; at alt kann saast iva um, og at USA er hin ræðuligasta kraftin til. Hetta er stórt spell, og tí er tað, at liberal stríðast fyri at skumpa verðina aftur til skynsemisstevnuna, sum er ein skilaða grundin til materialismu—ella vælferð, um tú vilt.

So tá ið alheimsupphiting ikki er hin størsti trupulleikin, verðin stendur fyri, eiga vit at loysa hinar trupulleikarnar—HIV/AIDS, malaria, føðslutrot, skitið drekkivatn og, ikki at gloyma, handilsforðingar, rotinskap og ov fá fólkaraði—fyrst. Og, hvaðna betur, við at loysa hesar

vísir á veruleikan og tørvin at raðfesta og hevda, at fúli bróðurparturin av víðgongdu og kostnaðarmiklu átökunum at hindra alheimsupphiting fer at kosta fleiri hundrað milljarðir krónur. Hann hevda, at átøkini eru grundað á kenslur heldur enn strangt vísindaligt ætl.

Copenhagen Consensus, eitt úrval av víðurkendum serfrøðingum frá øllum relevantum vísindagreinum, mælir nevniliga staðiliga frá at byrja við teim mest víðgongdu átökunum, og heldur leggja høvuðsdentin á meiri hótandi víðurskifti solum skortandi friðandi og alheimsliga vælferð.

Alt hetta kunna vit gera fyri ein brotpart av tí, hatta frumkenda frumskjalið kostar. Atgongan hjá Copenhagen Consensus hevði

standur. Raðfesting, kostnaðarmetingar, effektivitet—hetta eru ultimativ hugtøk í skynsemisligari hugsan. Hugtøkini eru eitt ‘must’ fyri øll á øllum økjum... bara ikki tá ið tað kemur til “Kyoto” og hvussu vit best takkla veðurlagsbroytingar.

Á síðsumri sendi Kringvarpið “Svik við upphitingini av jarðarknøttinum”. Henda helst veruleikareingjandi sending havnar frágreiðingini hjá IPCC: at veðurlagsbroytingar koma av mannaávum.

Men meðan flest okkara ypptu øksl, leyp Kyoto-fíkserandi prædikumaðurin í havstreymsgransking framav sum hann, við Kyoto í hond, kom spelandi ímóti viðkvæmum kringvarpshyggiarum við garrvillari frelsu í huga. Men tað, at Ivan Niclasen letur føroyska kringvarpsgjald-

viðvíkur, so hevda jettflúgvandi Al Gore í besta umhvørvis-analfabetiska stíli, at heimshøvini fara at hækka við 600 sentimetrum, tá ið anti-kapitalistiska IPCC greiðir frá, at hækkingin verður knappar 39 sentimetrar—faktiskt tað sama, sum heimshøvini hækkaðu alla seinastu öld. Men hey, hvat eru stívir 5 og ein hálvur metur millum vinir!

Tað er ikki enn vissa fyri at vit vitna nokkso óvanligar veðurlagsbroytingar, ei heldur er tað vissa fyri, at hesar koma av mannaávum. Men við tað at møguligi kostnaðurin av einki at gera óivað verður ov stóur, er ein ørgrynna av veruliga víðurkendum vísindafólki og stovnsostavum—og ikki bert klimaserfrøðingum—sannførd um, at okkurt skal gerast so at takkla trupulleikan. Men í mun til umhvørvisfundamentalistar, sum við “Kyoto” vilja víðgera ‘symptomið’, vilja skynsemisgrundaðu serfrøðingarnir heldur víðgera trupulleikan, sum er at granska og menna okkum út úr honum.

Hetta er biligari og friar eisini eina asins rúgvu av peningi til at loysa aðrar, týðningarmeiri og meiri hótandi, trupulleikar. Pengar, sum alto Kyoto nú rennur avstað við.

Í vesturheiminum royna skikkað fólk at opna og skilbøta kenslurgrundaða kjakið um veðurlagsbroytingar; hvussu vit best og á sinniligan hátt fáa bilbukt við trupulleikan og minka um avleiðingarnar av opinberiliga broytingunum.

Men tey vera av hesum somu grønu fanatarum á órógvandi hátt kveistraður burtur og niðursáplað fyri alt annað enn hvat málið eginliga snýr seg um. Ein teirra var professari David Henderson, fyrrverandi OECD-ovasti fyri búskap og hagfrøði, ið dittaði sær at finnast at tí framferðarhátti, Kyoto leggur seg eftir.

Úrslit: frystur úti av teimum, ið inntil tá hildu hann halda tað sama sum tey. Síðani tá hevur hann, fullkomiliga heimilað, skirt Kyoto-rørsluna fyri “Global Salvationism”, sum til alla vanlukku sigur alt.

trupulleikar og sostatt ríka hin fátæka partin av verðini, minka vit eisini á nóg mest úrslitagóðan hátt um broytingarnar í veðurlagnum umfram at minka um avleiðingarnar av hesi opinberiliga óundankomandi upphiting.

Kortini hevur holistiskir orðagjósturir frá trúboðandi hugsjónarfólki verið so ómetalligur, so einsíðaður og so út av lagi einfaldur, at sjálvt lóggevarar og embætisfólk eru farin at trúgva, at heimsins mest átrokandi og mest ógvusligasti trupulleiki er vakstrarhúsgass.

Liberalisturin, hinvegin,

bjargað milliónum av núverandi menniskjalívum, og tað rættiliga skjótt.

Men onkursvegna hava Kyoto-blíðir fjølmiðlar fingið ta fatan, at ikki bert eru verðurlagsserfrøðingar bestir at uppdaga broytingar í veðurlagnum, men somuleiðis bestir at koma fram til eina loysn á trupulleikanum, enn tá heildarloysn.

Og serliga við stóði í hesum merkverdigum arbeiðið setningi hevur orðaskiftið um hvussu vit skula takkla veðurlagsbroytingar fullkomiliga kúgað skynsemisligan dialog og dripið virðismikið frávík. Hetta er mestsum stalinistiskur

aran siggja eina lögna og popputa heimildarsending, heimilar á ongan hátt slíka stívranda øði, slíka avhølv, sum hetta orakkulsvor til hvussu verðin skal raðfesta verðsins trupulleikar og takkla ein teirra, nevniliga veðurlagsbroytingar, kom við.

Bogi vildi hava Ivan at vísa handa minst líka veruleikaforbronglandi “Ein ólagaligur sannleiki” hjá Big Al fyri at “vísa báðar síður”, sjálvt um síðstnevndi ikki lá inni við honum. Aðramáta, hvat filmsvalinum hjá okkara staðbundna havstreymsgranskara